

ANALIZA LUNII

NR. 9.3 | DECEMBRIE 2024

**CENTRUL PENTRU STUDIUL DEZVOLTĂRII
INTERNAȚIONALE ȘI MIGRAȚIEI**

CENTRE FOR THE STUDY OF INTERNATIONAL DEVELOPMENT AND MIGRATION

Alegerea editorului

CINE SUNTEM NOI ÎMPREUNĂ CU CEILALȚI?

Ruxandra Fatma YILMAZ

Expertă în politici de gen și minorități

În fiecare an, la data de 18 decembrie, Organizația Națiunilor Unite, prin toate statele membre, marchează Ziua Internațională a Migranților, pentru a recunoaște eforturile, contribuțiile și drepturile migranților din întreaga lume.

Prezența migranților în societățile noastre ne vorbește despre realitățile economice, sociale, politice sau despre motive legitime, urgente, de studiere și cercetare. Însă dincolo de aceste prezențe lor și marcarea ceremonioasă ar trebui să ne vorbească despre umanitatea din noi. De ce trebuie să cunoaștem în profunzime livratorul comercial care ne aduce mâncarea la ușă? De ce trebuie să știu despre asiaticul care muncește în construcții sau femeia care are grijă de copiii vecinului? De ce trebuie să înțeleg sensibilitățile unui musulman sau despre cultura și dificultățile de integrare ale unui hindus? De ce trebuie să știu care sunt drepturile celui/celei care nu vorbește aceeași limbă ca mine, nu are aceeași religie ca mine și nici nu împărtășește aceeași cultură cu mine? De ce o cultură îndepărtată trebuie cunoscută și de ce poate fi o datorie morală sau etică să citesc despre cineva despre care nu știu nimic?

În vremuri în care asaltul asupra valorilor democratice precum libertatea de gândire și conștiință, pluralism și respect pentru diversitate, este unul sfidător trebuie să coborâm în istorie cu obiectivitate și să înțelegem de ce în anumite momente umanitatea a eșuat. Istoria a arătat că cel care este în minoritate, uneori vulnerabil sau necunoscându-și drepturile, poate cădea foarte repede victimă. „Distrușterea” celuilalt nu începe cu lagăre de concentrare sau crimă în masă, război civil sau genocid. Începe întotdeauna cu cuvinte, stereotipuri, clișee, prejudecăți. De la acestea, pasul spre deumanizarea celuilalt poate fi o chestiune doar de timp. Este mai ușor să facem generalizări radicale despre ceilalți dacă nu știm aproape nimic despre ei. Dacă rămân abstracti, ceilalți pot fi și mai ușor de ignorat, și mai ușor excluși, întrucât lipsa interacțiunii directe întreține

barierele mentale și culturale. Pentru a depăși astfel de momente de încordare social sau politică, trebuie să inversăm procesul: să începem să reumanizăm pe cei care au fost dezumanizați. Pentru asta avem nevoie să știm despre ei de la ei, să cercetăm, să studiem să știm cum a-l integra, a-l primi pe celălalt lângă noi înseamnă a-i respecta drepturile, dar mai ales demnitatea umană.

Când minoritățile cad victimele practicilor extremiste ale majorității și în cele din urmă suferă fiind marginalizate și tratate ca „celălalt”, nu doar ei suferă, ci întreaga societate. Poate că un punct de plecare spre un mâine-demn al tuturor ar fi să plecăm nu de la întrebarea „cine este celălalt?”, ci de la întrebarea „cine suntem noi împreună cu ceilalți?”.

Salutăm eforturile tuturor imigranților, contribuția lor la dezvoltarea societăților gazdă și de asemenea, eforturile tuturor instituțiilor, deloc ușoare, într-o lume tot mai dinamică care încearcă să facă față valurilor de iliberalism și atac fățiș la valorile democratice. Doar uniți în diversitate putem fi mai puternici!